

T Ph. Nicolai 1599, Petrus Jonæ
Angermannus 1604, J. L. Runeberg 1857,
B. G. Hallqvist 1982 - M Ph. Nicolai 1599
D A. Ekenberg 2024

51 Du morgonstjärna, mild och ren

Orgelsats: se musikutgåvan till Cecilia.

1 Du mor - gon - stjär - na, mild och ren, Guds nåds och
san - nings kla - ra sken, som strå - lar ö - ver lan - den, du
Da - vids son av Ja - kobs släkt, mot dig, mot dig min
famn är sträckt. Jag är din brud i An - den. Ljuv - lig,
ljuv - lig, hög och här - lig, blid och kär - lig, u - tan li - ke,
se till mig i - från ditt ri - ke.

2 Du pärla skön av himmelrik,
Marias son, Gud Fader lik,
min Frälsare, min konung.
Kom, red dig i mitt hjärta rum.
Din kärleks evangelium
är mig mer ljuvt än honung.
Eja, eja!
Hosianna!
Himmelskt manna
oss förunnas,
Jesus, när ditt ord förkunnas.

3 Uti mitt hjärta lys och skin,
du klara jaspis och rubin,
med all din kärlek blida.
Ja, låt mig känna att jag är
en lem i din församling kär
med dem som dig förbida.

Till dig, till dig
står min längtan.
All min trängtan
är den ena:
att tillhöra dig allena.

4 Pris vare Gud, vår hjälp och fröjd,
som hit till oss från himlens höjd
sin Son, vår broder, sände.
O Jesus Krist, din Ande god,
ditt ord, ditt liv, ditt dyra blod
vår nöd i glädje vände.
Drag mig till dig,
öppna famnen,
trygga hamnen.
Jag vill ila
dit till evig ro och vila.

3 Ut - i mitt hjär - ta lys och skin, du kla - ra jas - pis
5 Det är min en - da tröst och ro att den jag gi - vit

och ru - bin, med all din kär - lek bli - da.
har min tro mig ald - rig skall för - skju - ta,

Ja, låt mig kän - na att jag är en lem i din för -
att Her - ren, sig till lov och pris, vill fö - ra mig till

sam - ling kär med dem som dig för - bi - da.
pa - ra - dis och i sin famn mig slu - ta.

Till dig, till dig står min läng - tan, är den
A - men, a - men. Mig för - sko - na att dig

e - na: att till - hö - ra dig al - le - na.
mis - ta, du mitt förs - ta och mitt sis - ta.